

[Lange.]

gets Enkeltheder. Efter at det andet høje Ting har benyttet over fire Maaneder til Forslagets Behandling, levnes der Lands-tinget et Par Uger til vore Undersøgelser, og endda paa et Tidspunkt, hvor de fleste Medlemmers Tid er stærkt optaget af Behandlingen af andre betydningsfulde Forslag, og Lovforslaget omfatter dog 91 Paragraffer — i Modsætning til den nuværende Aktieselskabslov, der kun indeholder 59 Paragraffer —, af hvilke mange indeholder Bestemmelser af dybtgaaende Art, ligesom der gennem adskillige søges løst meget vanskelige Problemer, som der i høj Grad kan være Grund til at fordybe sig i.

Det er derfor meget vanskeligt at paa-tage sig Medansvaret for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, ikke mindst naar man tager Hensyn til, at der gennem den politiske Agitation er bibragt store Dele af Befolkningen den Opfattelse, at der gennem Lovgivning kan skabes en Løsning af alle vanskelige Problemer, kan skabes Sikring mod Misbrug og Tab. Hvis det foreliggende Lovforslag kunde sikre os mod dette, maatte man selvfølgelig hurtigst muligt gennemføre det, men det vil ikke blive Tilfældet. Selv indenfor Socialdemokratiet har man jo været ude for Vanskeligheder. Ja, selv dér, hvor man vel ikke kender til Svindel og Letsindighed, og hvor Menneskene i det hele er saa meget bedre end i andre Kredse, er det jo gaaet daarligt, naar man har beskæftiget sig med Virksomheder, som der er økonomisk Risiko ved, eller naar man har handlet med Varer, der er underkastet store Konjunktursvingninger.

Det vilde sikkert have været fremmende for Behandlingen af Lovforslaget, hvis den højtærede Handelsminister, i Stedet for at forelægge det andet høje Ting et stærkt ændret Forslag, havde forelagt det i Fjor i Landstinget vedtagne Forslag. Det havde været lettere og hurtigere for os at tage Stilling til Sagen, hvis vi havde kunnet koncentrere vort Arbejde om de i det andet Ting gennemførte Ændringer.

Jeg skal villigt erkende, at den højtærede Ministers oprindelige Forslag er undergaaet mange og betydningsfulde Forbedringer ved Behandlingen i Folketinget, men det indeholder dog stadig Bestemmelser og har ogsaa faaet nye, som jeg maa være betænkelig ved at se gennemført.

Et saa vigtigt Spørgsmaal som Fastsættelsen og Afgrænsningen af Bestyrelsens og Direktionens Ansvar har man ved en ny Udformning af Bestemmelserne søgt at

løse, men jeg kan ikke erkende, at man har naaet at løse Problemet, der muligvis heller ikke kan løses ved Lovbestemmelser. Hvorledes skal f. Eks. Bestyrelsen i et meget stort Selskab foretage eller lade foretage et Eftersyn af Selskabets Bøger saaledes, at Eftersynet giver en virkelig Betryggelse? Eller hvorledes skal Bestyrelsen f. Eks. i Østasiatisk Kompagni konstatere Tilstedeværelsen af Selskabets Aktiver? Det er vanskeligt at faa fat paa, hvor langt disse Forpligtelser rækker. Og ligesaa den nye Bestemmelse om, at Bestyrelsen kan delegerer enkelte Medlemmer til at føre denne Kontrol, medens man samtidig hævder, at dette ikke formindsker den øvrige Bestyrelses Ansvar. Hvis man ikke mere kan regne med Begrebet Tillid, vil megen betydningsfuld Virksomhed umuliggøres.

Bestemmelsen om, at Bestyrelsens Medlemmer i et Selskab, der gaar konkurs eller ved Likvidation viser sig insolvent, skal tilbagebetale de i de sidste 5 Aar udbetalte Tantieme- og Udbyttebeløb, forudsat at Selskabet, da Udbetalingen blev fastsat, var insolvent, kan synes baade rimelig og tiltalende, men hvorledes vil en saadan Bestemmelse virke i Praxis? Hvorledes vil det være muligt 5 Aar efter at bedømme de Forhold, der vil være afgørende for, om Selskabet har været solvent? Efter min Mening vil det i det overvejende Antal Tilfælde være umuligt. I en Række af Tilfælde vil Værdierne svinde bort, hvis et Selskabs Virksomhed standses eller nedlægges, og skal man ved Fastsættelsen af et Selskabs Udbytte kun regne med de Værdier, som vil være til Stede, hvis en saadan Standsning sker? Det vilde sikkert fremkalde mange mærkelige Forhold.

Bestemmelsen i § 56, sidste Stykke: „Er en Aktionærs Stemmegivning bevisligt bestemt ved hans Deltagelse i Spekulationsforretninger“ o. s. v., er ogsaa meget taaget. Det er som bekendt meget vanskeligt at dømme om Menneskers skjulte Motiver, og hvilke Hindringer kan der ikke skabes for et Selskab, naar enhver Generalforsamlingsafgørelse længe kan sættes ud af Kraft for at afvente Dom efter maa-ske meget langvarige Retsforhandlinger, under Paaskud af, at en eller flere Aktionærs Stemmeafgivning har været dikteret af Spekulationshensyn?

Bestemmelserne om Regnskabsaflæggelsen er efter min Mening ogsaa lidet fyldestgørende. Jeg mener, at disse Bestemmelser kan være af rent alminde-